

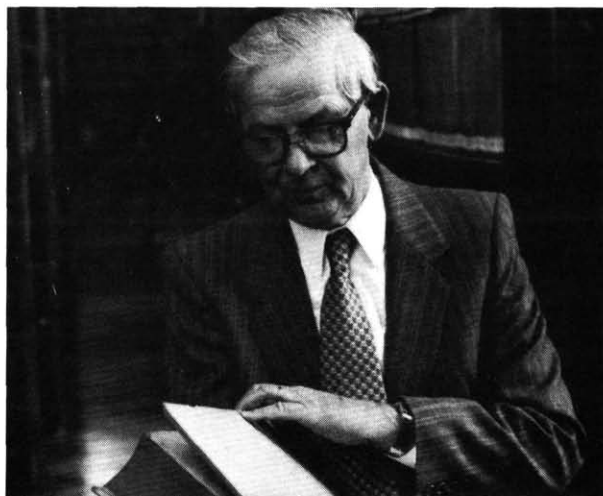
Az együttműködés szükségességéről

Öt pontba foglalta össze *Rózsa György* a kanadai és az amerikai könyvtárakban szerzett tapasztalatait (3K 1993 december). Közülük különösen fontosnak azt tartja, hogy a „tengerentúli” könyvtárakban nyomát sem találta az *autarchiára* való törekvésnek, annál inkább a közös érdek felismeréséből fakadó „együttműködésnek”. A hazai nagykönyvtárak magatartása ennek éppen a fordítottja, ami azonban – szerinte – nem „szűklátókörűségéből”, és különösen nem az együttműködést előíró jogszabályok hiányából következik, hanem a telekommunikációs infrastruktúra fejletlenségéből. Emiatt ugyanis a könyvtár szolgáltatói, illetve használni csak azt tudja, amit birtokol, ami az övé, szükségszerű tehát, hogy önálló igyekszik lenni.

Magam is úgy vélem, hogy a magyar könyvtárügy egyik nagy – ha ugyan nem a legnagyobb – gondja a rendszerbeli működés alacsony színvonala, az országos, a regionális és a helyi feladatteremtés primitív technikája. A gazdaság helyzetét ismerve ebben gyors változásra aligha számíthatunk, másrészt viszont az elmúlt évek tapasztalatai alapján a legnagyobb külföldi segítséget ehhez remélhetjük. Van tehát megoldási lehetőség. Azaz csak volna, ha meg tudnánk ragadni, de nem tudjuk, illetve csak gyengén, bizonytalanul, mert külön-külön, sőt egymást félretolva nyúlunk utána.

Magyarán: én úgy tapasztalom, hogy gyakorta csak *hangoztatjuk* együttmű-

Dr. Surányi Imre, tudományos munkatárs

ködési készségünket, de keveset *teszünk* érte. Sőt, olykor még az együttműködési szándék kimondásáig sem jutunk el, mert ha rendszerben gondolkodunk is, más érvényeset nem tudunk elfogadni, mint a *mi* rendszerünket, más kapcsolatot nem tudunk elképzelni, mint a hozánk való igazodást. Következésképpen meggyőződésem, hogy az autarchiára

való törekvés bizony „szűklátókörűségből” is fakad, szemléleti, mentalitásbeli oka is van. Sőt, olykor csak az van! Ezen kellene változtatnunk valamiképpen. Mégpedig mielőbb, mert különben még azt az infrastruktúrát sem tudjuk eredményesen kihasználni, ami van, s bizonyosan elveszítjük azt, ami lehetne.

Simon Zoltán

Az érem másik oldala

Észrevételek Az Új Könyvek reformja című cikkhez

Az utóbbi időkben több cikk jelent meg a megreformált *Új Könyvekről*, melyek általában az elmúlt időszak gondjait, problémáit taglalták. A korábbi időszakban már hozzászoktunk, hogy minden újítási kísérletünk nagy ellenállást váltott ki.

A jelenlegi szakmai változtatást, mint a korábbiakat is, a könyvtárak jogos igénye diktálta. A megfogalmazott igény a teljes körű tájékoztatás és a gyorsaság volt. A Könyvtárellátó most jutott el munkájában arra a szintre, hogy ezt teljesíteni tudja. Ehhez vált szükségessé az *Új Könyvek* reformja. Igaz, hogy mindez sok vitát és egyeztetést igényelt, de ha elérjük célunkat, megérte. A tavalyi felmérések alapján megállapíthattuk, hogy egy-egy könyv a megjelenés után hónapokig a KELLO raktárában kifizetve állt. Az is előfordult, hogy ez a retardáció a fél évet is meghaladta. Ennek oka az volt, hogy az *Új Könyvek* korábbi rendszerében csupán 99 cím kerülhetett be számonként. Az ezen felüli könyveket csúsztatták a következő számhoz. Ám, ha közben ismét több volt a felajánlható anyag, akkor már halmozottan lemaradtak és tolódtak sokszor hónapokig a könyvek. Nem be-

szélve arról, hogy ennyi idő után már a pótbeszerezés is lehetetlen.

*

Néhány szóban szeretném ismertetni a Könyvtárellátó könyvbeszerezését. A teljes körű tájékoztatás biztosítéka a több száz kiadó korrekt felajánlása, melynek eredményeként a KELLO minden Magyarországon megjelent könyvből vásárol. Azokról a könyvekről (kiadókról), melyekről nincs tudomásunk, rendelkezésünkre áll az OSZK kötelespéldánya (OSZK – KELLO megállapodás alapján). Így a legteljesebb körű információt kapjuk, mely egyben információs bázisunk alapját is képezi. Ilyen nagy mennyiségű információ közlésének feltétele az új rendszer bevezetése, melynek lényege: a 2 hét alatt megjelent könyvek mind bekerülnek az *Új Könyvek* I. és II. fejezetébe a mű számának korlátozása nélkül. Előfordulhat, hogy 2 hét alatt akár több száz cím is megjelenik az *Új Könyvekben*, (pl. Ünnepi Könyvhét vagy Téli Könyvvásár idején). A korlátozás csupán arra vonatkozik, amennyiben a KMK és a KELLO

úgy dönt, hogy a kiadvány nem kifejezetten könyvtári anyag, úgy az a II. fejezetbe kerül, ahol a könyv leőhelyét ismeretve a könyvtár hozzájuthat. A gyorsításnak az ára sajnos az, hogy a bibliográfiai leírást az OSZK Bibliográfiai Osztálya nem tudta vállalni lapzártáig. (A felküldött könyvek bibliográfiai leírása 10 nap alatt készül el.)

Ugyanakkor üzletpolitikai érdeke a Könyvtárellátónak, hogy a bibliográfiai leíráshoz csupán a velünk szerződésben álló könyvtárak jussanak hozzá, ezzel szakmai érdekeiket is védjük. Az el-

mondottak alátámasztásához szeretném elmondani, hogy az 1994. febr. 10-én elkészült 3. sz. Új Könyvek 107 művet tartalmaz, valamennyi január végi megjelenésű.

Néhány hónap tapasztalata majd – remélem – igazolja, hogy jó úton járunk.

Szeghalmi Ágnes
Könyvtárellátó Vállalat
Beszerzési Oszt. vez.

**Rendezze be könyvtárát a
MERABONA vagy TÉKA
bútorcsalád elemeiből.**

**Az alkatrészekből álló rendszer jól alkalmazkodik
a rendelkezésre álló tér, az elhelyezésre kerülő
állomány kívánalmaihoz.**

**Raktárakba ajánljuk az
IRINGÓ vagy MINERCIA**

típusú tömörraktári állványokat.

**Kérésükre elvégezzük a helyszíni felmérést,
s ennek alapján berendezési javaslat
és árajánlat kidolgozását.**

Forduljon hozzánk bizalommal!

MEZŐGÉPIPARI KFT. 9317 SZANY
SZABADSÁG U. 1.
TELEFON: 5, 23

Üzletszerzőnk:

Cavalloni Gyöngyi

1222 Budapest, Csap u. 14/a.

Telefon: 227-0237